

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Povrv-8/2026-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A I R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji tog suda Ivi Karin Šipek, na prijedlog više sudske savjetnice Teodore Gregurić Šoštarčić, u pravnoj stvari tužitelja LIND-GRAD d.o.o., OIB: 81530401884, Ulica Božidara Adžije 19, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnica Anamarija Udiljak, odvjetnica u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 224, protiv tuženika DRŽAVNE NEKRETNINE d.o.o., OIB: 79058504140, Planinska ulica 1, Zagreb, radi isplate, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave 8. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zastupnika po zaposlenju tuženika, 30. srpnja 2026.

presudio je

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Margarete Žabčić u Zagrebu, Jagnedje 1, poslovni broj UPP/OS-Ovrv-724/2025 (sudski predmet: Ovrv- 52665/2025) od 21. srpnja 2025. u dijelu u kojem je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 12,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama obračunatim od 27. lipnja 2025. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kao i da mu naknadi troškove ovršnog postupka u iznosu od 12,50 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 21. srpnja 2025. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

riješio je

I. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Margarete Žabčić u Zagrebu, Jagnedje 1, poslovni broj UPP/OS-Ovrv-724/2025 (sudski predmet: Ovrv- 52665/2025) od 21. srpnja 2025. u dijelu u kojem je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 419,92 EUR te trošak ovršnog postupka u iznosu od 137,50 EUR te se utvrđuje da je tužba u tom dijelu povučena.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 155,00 EUR u roku od 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadom troškova postupka u iznosu od 218,75 EUR.

IV. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadom troškova postupka u iznosu od 26,54 EUR.

Obrazloženje

1. Na prijedlog tužitelja javna bilježnica Margareta Žabčić u Zagrebu, Jagnedje 1, donijela je 21. srpnja 2025. rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave broj UPP/OS-Ovrv-724/2025 (sudski predmet: Ovrv- 52665/2025) kojim je naloženo tuženiku da u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi namiri tražbinu tužitelja u iznosu od 431,29 EUR te nastale troškove ovršnog postupka u iznosu od 150,00 EUR, sve uvećano za zakonske zatezne kamate.

2. Tuženik je izjavio pravodoban prigovor protiv gore navedenog rješenja o ovrsi slijedom čega je, a nakon što se Općinski građanski sud u Zagrebu rješenjem poslovni broj Povrv-2562/2025-2 od 1. rujna 2025. oglasio stvarno nenadležnim te je predmet ustupio ovom sudu kao stvarno i mjesno nadležnom, rješenjem ovog suda poslovni broj Povrv-8/2026-3 od 12. veljače 2026. navedeno rješenje stavljeno izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinute su provedene radnje te je odlučeno da će se postupak u dijelu kojim je naloženo plaćanje nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. Tuženik je u prigovoru, koji se sada smatra odgovorom na tužbu, u bitnome naveo da na temelju Zakona o upravljanju nekretninama i pokretninama u vlasništvu Republike Hrvatske i Ugovora o poslovno-tehničkoj suradnji upravlja samo dodijeljenim fondom nekretnina koje su u vlasništvu Republike Hrvatske. Nadalje, da iako iz prijedloga za ovrhu nije razvidno na koju se nekretninu potraživanje odnosi, za slučaj da se odnosi na prostor kojim tuženik upravlja, a koji se nalazi na adresi Tratinska ulica 77, Zagreb, površine 63,63 m², interne oznake PP 5443, da je tuženik podmirio pričuvu za ovaj prostor za srpanj, kolovoz i rujan 2024. te veljaču 2025., a o navedenome da je tužitelj obaviješten putem elektroničke pošte 23. lipnja 2025. Preostala tražbina u iznosu od 367,43 EUR da je podmirena 26. lipnja 2025., a o čemu je tužitelj obaviješten 30. lipnja 2025. Slijedom navedenoga, tuženik je istaknuo prigovor nepostojanja tražbine budući da ista u trenutku donošenja rješenja o ovrsi nije postojala jer ju je tuženik u dijelu od 64,49 EUR podmirio prije podnošenja prijedloga za ovrhu, a u dijelu od 367,43 EUR prije donošenja rješenja o ovrsi. Nadalje, da je 26. lipnja 2025. podmiren i nastali trošak postupka u ukupnom iznosu od 137,50 EUR. Stoga, predlaže da sud platni nalog ukine u cijelosti te da odbije tužbeni zahtjev.

4. U daljnjem tijeku postupka, nastavljenom prema pravilima parničnog postupka, tužitelj je podneskom od 28. kolovoza 2025. potvrdio da je riječ o poslovnom prostoru interne oznake tuženik PP-5443 te da je tuženik djelomično podmirio utuženi iznos. Nadalje, pojašnjava da se utuženo potraživanje sastoji od glavnice u iznosu od 431,92 EUR te kamata i troškova u iznosu od 150,00 EUR. Tužitelj navodi da je tuženik 14. travnja 2025. podmirio iznos od 52,49 EUR te 26. lipnja 2025. iznos od 367,43 EUR. Sukladno redoslijedu namirenja, da je uplatom od 52,49 EUR tuženik djelomično

podmirio troškove nakon čega su preostali troškovi u iznosu od 97,51 EUR zajedno s cjelokupnom kamatom i glavnicom. Stoga, da je na dan 14. travnja 2025. preostala neisplaćena cjelokupna glavnica u iznosu od 431,92 EUR s kamata. Uplatom od 367,43 EUR da je podmiren preostali iznos troškova od 97,51 EUR, kamate na glavicu u iznosu od 7,06 EUR (dospjele do 26. lipnja 2025.) te dio glavnice u iznosu od 262,86 EUR. Dakle, tuženik da je na ime utužene glavnice podmirio sveukupni iznos od 262,86 EUR te da tuženik sada duguje tužitelju novčani iznos od 169,06 EUR ($431,92 \text{ EUR} - 262,86 \text{ EUR} = 169,06 \text{ EUR}$) zajedno s pripadajućim zateznim kamata te prouzročene parnične troškove. Nadalje, tužitelj je opreza radi dostavio isprave iz kojih proizlazi da je Republika Hrvatska vlasnik predmetne nekretnine te da je stupanjem na snagu Zakona o upravljanju 30. prosinca 2023. tim zakonom određena obveza tuženika da snosi sve vlasničke obveze za predmetni poslovni prostor, a što da se odnosi i na obvezu svakog suvlasnika da plaća pričuvu. Potom je tužitelj uredio tužbeni zahtjev i predložio da se platni nalog djelomično održi na snazi za iznos od 169,06 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamata te da se tuženik obveže da tužitelju nadoknadi trošak parničnog postupka.

5. Tuženik je podneskom od 13. ožujka 2026. osporio navode tužitelja da bi na ime glavnice podmirio samo iznos od 262,86 EUR jer da to ne proizlazi iz dostavljenih potvrda o plaćanju. Naime, tuženik da je uz prigovor na rješenje o ovrsi dostavio potvrdu o plaćenju glavnice u iznosu od 367,43 EUR te o plaćenju trošku postupka u iznosu od 137,50 EUR (na ime sastavljanja prijedloga za ovrhu u iznosu od 125,00 EUR i plaćenju predjma javnog bilježnika u iznosu od 12,50 EUR), dakle sveukupno iznos od 504,93 EUR uplatom od 26. lipnja 2026. s pozivom na Ovrh- 52665/2025 te da je o navedenom plaćanju putem elektroničke ploče izvijestio tuženika 30. lipnja 2025. uz izričitu napomenu da se iznos od 367,43 EUR odnosi na glavicu, a iznos od 137,50 EUR na nastale troškove postupka. Uzevši u obzir navode tužitelja o knjiženju uplata od 14. travnja 2025. i 26. lipnja 2026., tuženik navodi da nije jasno što je tužitelj namirio s preostalom uplatom u iznosu od 137,50 EUR od 26. lipnja 2026., a kojom je tuženik imao intenciju namiriti troškove postupka. Nadalje, da se tužitelj uopće nije izjasnio je li primio uplate od 13. rujna 2024., 4. listopada 2024. i 18. listopada 2024., za koje je tuženik uz prigovor priložio izvode iz svojih poslovnih knjiga. S tim u vezi, tuženik pojašnjava da je uplatom od 14. travnja 2025. godine izvršeno plaćanje po računu broj 6926-1-1 za pričuvu za veljaču 2025. godine (s dospelom 20. ožujka 2025.), stoga da nije suglasan da se navedenom uplatom zatvara trošak postupka. Nadalje, uplatom od 13. rujna 2024. da je izvršeno plaćanje pričuve po računu broj 7677-2-1 za pričuvu za srpanj 2024. u iznosu od 52,49 EUR. Uplatom od 4. listopada 2024. da je izvršeno plaćanje pričuve po računu broj 8646-2-1 za pričuvu zgrade za kolovoz 2024. godine u iznosu od 52,49 EUR. Uplatom od 18. listopada 2024. da je izvršeno plaćanje pričuve po računu broj 9615-2-1 za pričuvu zgrade za rujna 2024. u iznosu od 52,49 EUR. O svim navedenim uplatama da je tuženik izvijestio tužitelja 23. lipnja 2026., međutim, da tužitelj nikada nije odgovorio na navedena očitovanja niti je izvijestio povratno je li možda navedenim uplatama zatvorio neka druga tuženikova dugovanja. Slijedom svega navedenog, tuženik da je na ime glavnice 26. lipnja 2026. podmirio iznos od 367,43 EUR (na ime pričuve za travanj 2024., svibanj 2024., lipanj 2024., studeni 2024., prosinac 2024. te siječanj 2025.), dok je ranije podmirio pričuvu za srpanj, kolovoz i rujna 2024. te veljaču 2025. u ukupnom iznosu od 209,96 EUR ($52,49 \text{ EUR} \times 4$), iz čega da proizlazi da je tuženik podmirio ukupno 577,39 EUR na ime glavnice, što je i više no što se potražuje u predmetnom postupku. S tim u vezi, budući da je dio glavnice podmiren i prije podnošenja prijedloga za ovrhu, da nije osnovan zahtjev tužitelja za isplatom kamate na cjelokupno utuženu glavicu. Slijedom

navedenoga, predlaže da se ukine platni nalog i odbije tužbeni zahtjev za isplatom iznosa od 169,06 EUR s pripadajućim kamata u cijelosti.

6. Tužitelj se podneskom od 14. travnja 2026. očitovao na dostavljene potvrde o uplatama i tvrdnje tuženika o istima. Prije svega, u odnosu na uplate od 13. rujna 2024. kojom je podmirena pričuva za srpanj 2024. i uplatom od 4. listopada 2024. kojom je podmirena pričuva za kolovoz 2024., svaka u iznosu od 46,49 EUR, tužitelj je istaknuo da je iz izvatka iz poslovnih knjiga koji je priložen prijedlogu za ovrhu razvidno da su navedene uplate evidentirane i proknjižene i to prije utuženja. Međutim, da tuženik predmetnim uplatama nije u cijelosti podmirio predmetne račune. Naime, račun br. 7677-2-1 (zbirni račun za više prostora) za mjesec srpanj 2024. da tuženik nije podmirio u cijelosti u iznosu od 115,43 EUR, već u iznosu od 102,23 EUR, slijedom čega da je potraživanje označeno brojem zaduženja 34 podmireno samo djelomično i to u iznosu od 46,49 EUR. Isto tako, da ni račun br. 8646-2-1 (zbirni račun za više prostora) za mjesec kolovoz 2024. tuženik nije podmirio u cijelosti u iznosu od 115,43 EUR, već u iznosu od 102,23 EUR, slijedom čega da je potraživanje označeno brojem zaduženja 35 podmireno samo djelomično i to u iznosu od 46,49 EUR. U odnosu na uplatu od 18. listopada 2024. kojom je podmirena pričuva za rujna 2024., tužitelj ističe da navedeno potraživanje nije ni utuženo u ovome postupku.

U odnosu na uplate od 14. travnja 2025. u iznosu od 52,49 EUR te od 26. lipnja 2025. u iznosu od 504,93 EUR, tužitelj je u nastavku podneska objasnio način na koji su navedene uplate knjižene i u skladu s time je uredio tužbeni zahtjev.

U odnosu na uplatu od 14. travnja 2025. (dakle, na dan podnošenja prijedloga za ovrhu) u iznosu od 52,49 EUR, tužitelj navodi da je time tuženik podmirio utuženo potraživanje koje je u izvatku iz poslovnih knjiga označeno brojem zaduženja 41 te je u tom dijelu tužitelj uredio tužbeni zahtjev na način da predmetno dugovanje više nije predmet ovoga spora.

Glede uplate od dana 26. lipnja 2026. godine u iznosu od 504,93 EUR, tužitelj je istaknuo da ova uplata nije bila specificirana u odnosu na objekt namirenja, već je samo označena opisom plaćanja „RNovrv-52665-2025 UF-34340-2025 Dosp:26.06.2025.“. Također, da se sukladno članku 171. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima uračunavanje ispunjenja obavlja onim redom koji odredi dužnik najkasnije prilikom ispunjenja. Stoga, da tuženikovi navodi o drugačijoj specifikaciji predmetne uplate navedeni e-mail korespondencijom nakon izvršenog plaćanja, nisu relevantni. Nadalje, da je sukladno člancima 171. stavku 2. tuženikova uplata od 26. lipnja 2026. u iznosu od 504,93 EUR knjižena na način da su prvotno namirivani troškovi postupka, zatim glavnica, redom kako je koje mjesečno zaduženje dospijevalo. Slijedom navedenoga, da je tuženik predmetnom uplatom podmirio trošak sastava prijedloga za ovrhu od 14. travnja 2025. godine u iznosu od 125,00 EUR, kao i trošak predujma javnog bilježnika u iznosu od 12,50 EUR. S tim u vezi, tužitelj ističe da je trošak plaćanja ostatka nagrade i troška javnog bilježnika nastao tek nakon predmetne uplate te da tuženik istom nije podmirio taj trošak. Nadalje, ostatkom uplate u iznosu od 367,43 EUR (504,93 EUR – 125,00 EUR – 12,50 EUR) tuženik je podmirivao glavicu, sukladno datumu dospelja pojedinih mjesečnih zaduženja, od onog s najstarijim datumom dospelja (zaduženje označeno brojem 30) pa nadalje. Tuženik je tako u cijelosti podmirio potraživanja koja su u vjerodostojnoj ispravi označena brojevima zaduženja 30, 31, 32 te 33, svako uplatom u iznosu od 52,49 EUR. Nadalje, tuženik da je uplatama od po 6,00 EUR u cijelosti podmirio i potraživanja označena brojevima

34 i 35 (kako je prethodno već pojašnjeno, ista mjesečna zaduženja su djelomično podmirena prije utuženja i utužena su samo u iznosim od po 6,00 EUR svako). Ostatkom uplate od 145,47 EUR (367,43 EUR – 4 x 52,49 EUR – 2 x 6,00 EUR), da su podmirena u cijelosti i potraživanja označena brojevima zaduženja 37 i 38, uplatama u iznosu od 52,49 za svako zaduženje. Nadalje, tuženik da je zaduženje koje je u vjerodostojnoj ispravi označeno brojem 39 podmirio djelomično, i to uplatom u iznosu od 40,49 EUR (145,47 EUR-2 x 52,49 EUR), tako da tužitelj s osnove tog pojedinačnog mjesečnog zaduženja sada potražuje iznos od 12,00 EUR. Slijedom navedenoga, tužitelj od tuženika potražuje iznos od 12,00 EUR zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama te prouzročenim ovršnim (12,50 EUR na ime ostatka nagrade i troška javnog bilježnika) i troškovima parničnog postupka te je u skladu s time uredio tužbeni zahtjev.

7. Ovdje se ističe da je smanjenje tužbenog zahtjeva djelomično povlačenje tužbe iz članka 193. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/2025., dalje u tekstu: ZPP), za koje je, ako je do toga došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, potreban pristanak tuženika. Budući da je tuženik 21. travnja 2026. primio podnesak tužitelja od 14. travnja 2026. u kojem je tužitelj uredio tužbeni zahtjev na način da je djelomično povukao tužbu i to za iznos glavnice od 419,92 EUR i trošak ovršnog postupka u iznosu od 137,50 EUR te da se u roku od 15 dana o tome nije izjasnio, sukladno stavku 2. citiranog članka smatra se da je pristao na povlačenje. Slijedom navedenoga, na temelju odredbe članka 193. stavka 2. i članka 456. stavka 1. ZPP-a, odlučeno je kao u točki I. izreke rješenja.

8. Sud je izveo dokaze čitanjem sljedećih isprava: izvoda iz poslovnih knjiga tužitelja naslovljenog kao nepodmirena dugovanja s naslova tražbine zajedničke pričuve (listovi 7 i 52 spisa), Ugovora o poslovno-tehničkoj suradnji od 21. svibnja 2018. (listovi 28-32 spisa), e-mail korespondencije između stranaka (listovi 34-35, 88-89 i 92 spisa), potvrde o izvršenom platnom nalogu od 26. lipnja 2025. (listovi 36 i 90 spisa), izvoda iz poslovnih knjiga tuženika (listovi 38-44, 96, 100, 104 i 108 spisa), izvatka iz zemljišne knjige za kat. česticu br. 4532/8 (listovi 50-51 spisa), Ugovora o upravljanju stambenom zgradom u Zagrebu, Tratinska 77 od 17. prosinca 1997. (listovi 53-59 spisa), Međuvlasničkog ugovora od 13. prosinca 1997. s priložima (listovi 60-68 spisa), potvrde o izvršenom platnom nalogu od 5. lipnja 2026. (listovi 83 i 91 spisa), računa: 6926-1-1 od 1. veljače 2025. uz listu prostora (listovi 94 i 95 spisa), računa: 7677-2-1 od 1. srpnja 2024. uz listu prostora (listovi 98 i 99 spisa), računa: 8646-2-1 od 1. kolovoza uz listu prostora (listovi 102 i 103 spisa), računa: 9615-2-1 od 1. rujna 2024. uz listu prostora (listovi 106 i 107 spisa).

9. S obzirom na vrijednost predmeta spora od 12,00 EUR, odnosno da se radi sporu male vrijednosti u smislu odredbe članka 502. stavka 1. ZPP-a, sud je prilikom donošenja odluke o dokazima koji će se provesti, a vodeći računa o načelu ekonomičnosti postupka, odlučivao primjenom odredbe članka 464.a ZPP-a kojom je određeno da u sporovima male vrijednosti sud može, ako ocijeni da bi utvrđivanje činjenica važnih za rješenje spora moglo biti povezano s nerazmjernim teškoćama i troškovima, o postojanju tih činjenica zaključiti po slobodnoj ocjeni uzimajući u obzir isprave koje su stranke priložile te njihove iskaze ako je sud izveo dokaz saslušanjem stranaka. Imajući u vidu citirane odredbe, ovaj je sud odbio dokazni prijedlog tužitelja za izvođenjem financijsko-knjigovodstvenog vještačenja budući da bi trošak njegova

izvođenja višestruko premašio vrijednost predmeta spora te je odlučne činjenice utvrdio na temelju isprava u spisu predmeta.

10. Tužbeni zahtjev je osnovan.

11. Predmet spora, nakon djelomičnog povlačenja tužbe i smanjenja tužbenog zahtjeva u odnosu na glavni dug u iznosu od 419,92 EUR, je zahtjev tužitelja za plaćanjem nepodmirenog iznosa glavnice od 12,00 EUR. Također, sporan je i zahtjev tužitelja za naknadom nepodmirenog dijela troškova ovršnog postupka u iznosu od 12,50 EUR i troškova parničnog postupka.

12. Između stranaka nije sporna pravna osnova tužbenog zahtjeva, dakle da je tuženiku sukladno odredbi članka 14. Zakona o upravljanju nekretninama i pokretninama u vlasništvu Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj: 155/2023) povjereno na upravljanje poslovnim prostorom u vlasništvu Republike Hrvatske na adresi Tratinska ulica 77, Zagreb, površine 63,63 m² te da je obveznik plaćanja pričuve za predmetnu nekretninu. Također, nije sporno da je tuženik u pretežitom dijelu podmirio dugovanje uplatama od 14. travnja 2025. u iznosu od 52,49 EUR te 26. lipnja 2025. u iznosu od 504,93 EUR, a nije sporno ni da je tuženik i prije podnošenja prijedloga za ovrhu djelomično podmirio račune za zajedničku pričuvu za srpanj 2024. i kolovoz 2024., svaki u iznosu od 102,23 EUR-a.

13. Između stranaka je sporna visina tužbenog zahtjeva, odnosno je li tuženik uplatama od 14. travnja 2025. i 26. lipnja 2025. u cijelosti podmirio predmetno tužiteljevo potraživanje iz ovoga postupka, kako u odnosu na glavnice i zatezne kamate, tako i u odnosu na nastali ovršni trošak, kao i je li tužitelj prilikom namirenja pravilno primijenio zakonom određen red uračunavanja.

14. Prije svega, ističe se da je iz izvotka iz poslovnih knjiga naslovljenog kao nepodmirena dugovanja s naslova tražbine zajedničke pričuve (listovi 7 i 52 spisa), koji je tužitelj priložio kao vjerodostojnu ispravu uz prijedlog za ovrhu, razvidno da se tužiteljevo potraživanje odnosi na neplaćenu zajedničku pričuvu za razdoblje od sedam mjeseci u 2024. i jedan mjesec u 2025., pri čemu mjesečni iznos zajedničke pričuve za predmetni poslovni prostor iznosi 52,49 EUR, a što ukupno iznosi 419,92 EUR (52,49 EUR×8 mjeseci). Razlika od 12,00 EUR do iznosa glavnice koja se potražuje prijedlogom za ovrhu odnosi se na pričuvu za srpanj 2024. (broj zaduženja 34) i kolovoz 2024. (pod brojem zaduženja 35), a budući da je tuženik 13. rujna 2024. za pričuvu za srpanj 2024. uplatio iznos od 46,49 EUR te je isti iznos uplaćen 4. listopada 2024. za pričuvu za kolovoz 2024. Iz navedenoga je sud utvrdio da je tužitelj i prije podnošenja prijedloga za ovrhu javnom bilježniku evidentirao uplate tuženika za srpanj 2024. i kolovoz 2024. te da je utužio navedenu razliku od po 6,00 EUR po svakom od ova dva računa.

15.1. Uvidom u račun: 7677-2-1 i priloženu listu prostora (listovi 98-99 spisa) za mjesec srpanj sud je utvrdio da je isti izdan u iznosu od 115,43 EUR i da su njime obuhvaćena četiri poslovna prostora na adresi Tratinska 77-1. Također, iz tuženikovog izvotka iz poslovnih knjiga (list 100 spisa) sud je utvrdio da je tuženik predmetni račun podmirio u iznosu od 102,23 EUR.

15.2. Uvidom u račun: 8646-2-1 i priloženu listu prostora (listovi 102-103 spisa) za mjesec kolovoz sud je utvrdio da je isti izdan u iznosu od 115,43 EUR i da su njime

obuhvaćena četiri poslovna prostora na adresi Tratinska 77-1. Također, iz tuženikovog izvotka iz poslovnih knjiga (list 104 spisa) sud je utvrdio da je tuženik predmetni račun podmirio u iznosu od 102,23 EUR.

15.3. Na pripremnom ročištu održanom 8. srpnja 2026. tuženik je potvrdio da računi za srpanj 2024. i kolovoz 2024. nisu podmireni u cijelosti te je naveo da se navedena razlika od 13,20 EUR po svakom pojedinom računu ne odnosi na poslovni prostor oznake PP9718 koji je predmet ovog postupka, već na poslovni prostor oznake PP3409 za koji da je tuženik izjavio prigovor.

16. Ovdje se ukazuje na odredbu članka 219. stavka 1. ZPP-a kojom je propisano da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika. Ako sud na temelju izvedenih dokaza (članak 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja (članak 221.a ZPP-a). Također, u postupku u sporovima male vrijednosti stranke su dužne najkasnije u tužbi, odnosno u odgovoru na tužbu, iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznijetih činjenica. Stranke mogu na pripremnom ročištu iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako ih bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti, odnosno predložiti u tužbi, odnosno odgovoru na tužbu, a nove činjenice i nove dokaze koje su stranke iznijele, odnosno predložile na pripremnom ročištu protivno odredbi članka 461.a st.10. ZPP-a sud neće uzeti u obzir.

17. Imajući u vidu citirane zakonske odredbe iz prethodne točke obrazloženja, jasno je da je tuženik bio prekludiran u iznošenju novih činjenica na pripremnom ročištu. Naime, tuženik je mogao već u prigovoru, a najkasnije u podnesku od 13. ožujka 2026., navesti razloge zbog kojih računi 7677-2-1 i 8646-2-1 nisu plaćeni u cijelosti te priložiti prigovore kojima je eventualno osporio navedene račune u odnosu na poslovni prostor oznake PP3409 u iznosu mjesečne pričuve od 13,20 EUR. S obzirom na sve navedeno, tuženik svojom krivnjom nije pravovremeno tijekom postupka iznio tvrdnje o tome da je za neplaćeni dio spornih računa izjavio prigovor te priložio isprave kojima te tvrdnje dokazuje, tako da je stav suda da se ne radi o iznimci koja je predviđena u odredbi članka 461.a st. 10. ZPP-a. Stoga, iako je na tuženiku bio teret dokaza da se neplaćeni iznos od 13,20 EUR po računima za srpanj 2024. i kolovoz 2024. odnosi na poslovni prostor koji nije predmet ovog postupka, a iz čega bi proizlazilo da je pričuva za sporno razdoblje za poslovni prostor koji je predmet ovog postupka u cijelosti podmirena, tuženik navedeno tijekom postupka nije dokazao.

18. Odredbom članka 171. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23., dalje u tekstu: ZOO) propisano je da kad između istih osoba postoji više istorodnih obveza, pa ono što dužnik ispuni nije dovoljno da bi se mogle namiriti sve, onda će se, ako o tome ne postoji sporazum vjerovnika i dužnika, uračunavanje obaviti onim redom koji odredi dužnik najkasnije prilikom ispunjenja. Kad nema dužnikove izjave o uračunavanju, obveze se namiruju redom kako je koja dospjela za ispunjenje. (stavak 2.). Ako je više obveza istodobno dospjelo, prvo se namiruju one koje su najmanje osigurane, a kad su sve podjednako osigurane, prvo se namiruju one koje su dužniku najtegotnije (stavak 3.). Ako su u svemu naprijed rečenom obveze jednake, namiruju se redom kako su nastale, a ako su istodobno nastale, ono što je dano na ime ispunjenja raspoređuje se na sve obveze razmjerno njihovim iznosima. (stavak 4.).

19. Iz izvadaka iz poslovnih knjiga koje se priložio sam tuženik za račune 7677-2-1 i 8646-2-1 (listovi 100 i 104 spisa) razvidno je da tuženik nije odredio za koje poslovne prostore uplatama od 13. rujna 2024. i 4. listopada 2024. podmiruje pričuvu, u konkretnom slučaju valjalo je primijeniti zakonom određeni red uračunavanja.

20. Imajući u vidu odredbu članka 171. stavka 4. ZOO-a, razvidno je da je tužitelj uplate od 13. rujna 2024. i 4. listopada 2024. kojima je tuženik djelomično podmirio račune za zajedničku pričuvu za srpanj 2024. i kolovoz 2024. ispravno knjižio. Naime, s obzirom na to da je ukupan iznos oba navedena računa 115,43 EUR, a da potraživanje za poslovni prostor pod oznakom PP 9718 (koji je predmet ovoga postupka) iznosi 52,49 EUR, na navedeni poslovni prostor otpada udio od 45,47% od ukupnog iznosa računa. Kada se taj iznos pomnoži s iznosom od 102,23 EUR koji je tuženik uplatio po ovim računima, jednostavnim matematičkim izračunom dolazimo do rezultata od 46,49 EUR, odnosno iznosa koji dobijemo kada se uplaćeni iznos rasporedi na sve obveze razmjerno njihovim iznosima sukladno odredbi članka 171. stavka 4. ZOO-a. Iz navedenoga je razvidno da je tužitelj uplate od 13. rujna 2024. i 4. listopada 2024. kojima je tuženik djelomično podmirio račune za zajedničku pričuvu za srpanj 2024. i kolovoz 2024. ispravno knjižio u iznosu od 46,49 EUR, odnosno da je potraživanje za navedene mjesece ostalo nepodmireno u iznosu od 6,00 EUR za svaki mjesec.

21. Slijedom svega navedenoga, sud je utvrdio da je osnovano tužitelj u prijedlogu za ovrhu potraživao nepodmireni dio računa 7677-2-1 i računa 8646-2-1, svaki u iznosu od 6,00 EUR.

22. Nadalje, u odnosu na navode tuženika da je u e-mailu od 23. lipnja 2025. izvijestio tužitelja da je podmirio račune izdane po osnovi pričuve za mjesece srpanj, kolovoz i rujan 2024. te veljaču 2025. te da ga je izvijestio će ostatak glavnice i troškova podmiriti u što kraćem roku te da je stoga tužitelj mogao znati na što se odnosi uplata od 26. lipnja 2025., ističe se sljedeće. Iz tužiteljevog izvatka iz poslovnih knjiga nepodmirena dugovanja s naslova tražbine zajedničke pričuve (listovi 7 i 52 spisa), razvidno je da pričuva za rujan 2024. nije predmetom ovog postupka. U odnosu na pričuvu za mjesec veljaču 2025. tužitelj je u podnesku od 14. travnja 2026. naveo da je ista podmirena na dan podnošenja prijedloga za ovrhu i u odnosu na istu je uredio tužbeni zahtjev na način da je povukao tužbu i smanjio tužbeni zahtjev. Glede računa za srpanj 2024. i kolovoz 2024., sud je u prethodnim točkama obrazloženja detaljno naveo da je utvrdio da tužitelj osnovano potražuje neuplaćeni iznos od po 6,00 EUR za svaki račun.

23. Odredbom članka 172. ZOO-a propisano je da ako dužnik pored glavnice duuguje i kamate i troškove, prvo se namiruju troškovi, zatim kamate i napokon glavnica.

24. Tijekom postupka bilo je sporno je li tužitelj uplatu od 26. lipnja 2025. trebao knjižiti prema specifikaciji u e-mailu od 30. lipnja 2026., a kako je to tvrdio tuženik, ili je ispravno knjižio uplatu primjenom zakonom određenog reda uračunavanja iz članka 172. ZOO-a. U pravu je tužitelj kada ističe da je tuženik, a sukladno odredbi članka 171. stavka 1. ZOO-a, bio dužan najkasnije prilikom ispunjenja odrediti uračunavanje ispunjenja. Tuženik je u e-mailu od 23. lipnja 2026., dakle prije uplate, samo obavijestio tužitelja da će ostatak duga i nastali trošak postupka podmiriti u što kraćem roku (list 35 spisa), dok je iz potvrde o plaćanju od 26. lipnja 2026. (list 36 spisa) naveo pod opisom plaćanja sljedeće: RNOvrv-52665-2025 UF-34340-2025 Dosp:26.06.2025. Iz

navedenoga proizlazi da tuženik nije odredio na koji način bi se trebalo uračunavati ispunjenje obveze, slijedom čega je tužitelj postupao sukladno odredbama članka 171. stavka 2. i članka 172. ZOO-a te zatvarao najprije potraživanja po osnovi troškova postupka, zatim kamatu i glavnicu i to onim redoslijedom kojim su mjesečna zaduženja dospijevala. Primjenom ovih pravila uračunavanja, tužitelj prema konačno uređenom tužbenom zahtjevu potražuje glavnicu u iznosu od 12,00 EUR po osnovi zajedničke pričuve za mjesec prosinac 2024. (označene brojem 39 na vjerodostojnoj ispravi) te trošak ovršnog postupka u iznosu od 12,50 EUR koji je nastao donošenjem rješenja o ovrsi. Naime, tužitelj je nastavio s postupkom u odnosu na nepodmireni dio glavnice, a osporeni dio ovršnog troška odnosno tzv. ostatak naknade nastao je donošenjem rješenja o ovrsi. Međutim, sam redoslijed uračunavanja je bespredmetan u predmetnoj pravnoj stvari jer tuženik tijekom postupka nije ni tvrdio, a time ni dokazivao, da je podmirio glavnicu u iznosu od 12,00 EUR, a što je obrazloženo u točkama 14.-21. obrazloženja, kao ni trošak javnog bilježnika ("ostatak naknade") u iznosu od 12,50 EUR.

25. U skladu s odredbom članka 183. stavak 1. ZOO-a, dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispunji obvezu u roku određenom za ispunjenje, a odredbom članka 29. ZOO-a propisano je da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje pored glavnice i zatezne kamate. O stopi zateznih kamata sud je odlučio primjenom odredbe članka 29. stavka 2. ZOO-a, pri čemu je niža stopa zatezne kamate određena s obzirom na to da se ne radi o odnosu koji je proizašao iz trgovačkog ugovora ili ugovora između trgovca i osobe javnog prava, već plaćanje zajedničke pričuve predstavlja zakonsku obvezu pa se tako radi o ostalim odnosima. Sud je, sukladno traženju tužitelja, tijekom zatezne kamate u odnosu na nepodmireni dio glavnice odredio od 27. lipnja 2025.

26. Odluka o troškovima ovršnog postupka u odnosu na ostatak naknade u iznosu od 12,50 EUR temelji se na odredbi članka 14. stavka 4. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22. i 6/24.) i odredbi članka 7. stavka 2. u vezi s člankom 5. Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj: 9/2021., 18/2022. i 154/2022.), sve uvećano za zakonske zatezne kamate po stopi propisanoj odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a za ostale odnose.

27. Slijedom svega navedenoga, valjalo je na temelju odredbe članka 451. stavka 3. ZPP-a u održati na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi u dijelu u kojem tužitelj potražuje glavnicu u iznosu od 12,00 EUR te u dijelu troška ovršnog postupka u iznosu od 12,50 EUR, sve uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate. Stoga je odlučeno kao u točki I. izreke presude.

28. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1., čl. 155. i čl. 164. st. 1. i 2. ZPP-a. Visina naknade troškova za rad odvjetnika utvrđena je na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: broj: 138/2023. i 107/2025., dalje u tekstu: Tarifa) i zahtjeva tužitelja (list 199 spisa), a visina sudskih pristojbi na temelju Uredbe o tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“, broj: 50/2026., dalje u tekstu: TSP).

29. Kod odlučivanja o troškovima parničnog postupka, sud je vodio računa o tome da je tuženik prije pokretanja parničnog postupka podmirio pretežni dio glavnice te da je predmetni postupak vođen u odnosu na nepodmireni dio glavnice u iznosu od 12,00

EUR, a koji iznos je tužitelj potraživao konačno postavljenim tužbenim zahtjevom. Stoga je sukladno članku 154. stavak 1. ZPP-a tužitelju dosuđena naknada troškova parničnog postupka prema vrijednosti spora, odnosno priznata mu je jednokratna nagrada za cijeli prvostupanjski postupak u vrijednosti od 50 bodova (Tbr. 7./9. Tarife), a što sukladno Tbr. 54. Tarife iznosi 100,00 EUR. Navedeni iznos valjalo je, sukladno traženju tužitelja, uvećati za pripadajući porez na dodanu vrijednost (Tbr. 46. Tarife), stoga je tužitelju na ime troškova zastupanja po odvjetniku priznato ukupno 125,00 EUR.

30. Tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 30,00 EUR u skladu s čl. 4. st. 4. ZSP i Tbr. 2.1. TSP, jer je tužitelj obveznik plaćanja te pristojbe kao stranka koja je uspjela sa zahtjevom u sporu.

31. Stoga, tužitelju su priznati ukupni troškovi parničnog postupka u iznosu od 155,00 EUR te je odlučeno kao u točki II. izreke rješenja.

32. S druge strane, tužitelj je u točki III. izreke rješenja odbijen u dijelu zahtjeva za razliku od priznatog troška do zatraženog troška parničnog postupka od 218,75 EUR, a s obzirom na to da je tužitelj vrijednost radnje obračunavao prema iznosu koji je potraživao u prijedlogu za ovrhu, dok je sud uzeo u obzir vrijednost predmeta spora u trenutku pokretanja parničnog postupka.

33. Budući da tuženik koji je postavio zahtjev za naknadom troška parničnog postupka po osnovi troška sudske pristojbe na prigovor nije uspio u sporu, to je sud odlučio kao u točki IV. izreke rješenja.

U Zagrebu 30. srpnja 2026.

Sutkinja:
Iva Karin Šipek

Nacrt odluke izradila:
Teodora Gregurić Šoštarić, viša sudska savjetnica

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 (petnaest) dana od dana ročišta za objavu presude (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od 15 (petnaest) dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem informacijskog sustava e-Komunikacija ovog suda.

Presuda u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ZPP-a (čl. 467. st. 1. ZPP-a)

Broj zapisa: **9-3088b-66ebd**

Kontrolni broj: **0d10d-fc250-59f5f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVA KARIN ŠIPEK, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.